

LA CAMPANA DE GRACIA.

DONARA AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMANA.

CADA NÚMERO **2** CUARTOS PER TOT ESPANYA.

Y 10 centaus paper en l' isla de Cuba.

ADMINISTRACIÓ y REDACCIÓ: Librería Espanyola, Rambla del Mitj, num. 29, botiga BARCELONA.

PREU DE SUSCRIPCIÓ: Fora de Barcelona cada trimestre Espanya, 8 rals, ~~6rs~~ Puerto-Rico, 16 rals, Estranger, 18 rals.

FRANSA.—La solució de la crisi.

—Vaja, Sr. Gambetta, ja ha arribat l' hora de que 's posi al frente d' aquest barri. Prengui asiento si es servit, y endavant y fora.

—Tállalas, que aquest xicot lo que vol es enfilarse per ellas.

Això es lo que vol lo senyor Moret: enfilarse per la Constitució de 1869.

Per transcriure las frasses de Castelar, hauriam de transcriure tot lo discurs.

Lo que 'ns vá agradar més va ser la pintura del capellà cabecilla.

Al rectificar:

—Diga 'l Sr. Ortiz de Zárate, diga 'l diputat carlí: aproba la conducta del bisbe de Urgell? Aproba la conducta del Cura Santa Cruz.

Ortiz de Zárate:—¡Si, senyor!
Una careta arrencada. Los que 's creyan que 'l partit carlí era un partit polítich ja están desenganyats. Es un partit de bandolers y de assessins. Los seus representants mateixos se 'n alaban.

Sambetta ha pujat al ministeri.
Que per molts anys puga ser l' apoyo més ferm de la República francesa.

NI L'UN NI L'ALTRE.

Ab lo barret a la esquerra, com un antich trovador, va marxant a pas de guerra Don Partit Conservador.

Arriba al peu d' una porta bont la Democracia viu, tús flux, y entona ab veu forta una cansó que aixís diu:

—«Democracia aixelabrada, la de s ulls vius com lo foch, la graciosa la salada, surt aquí a escoltarme un poch.

¿Tú ets aquella dama noble que vivía guerrejant, defensant los drets del poble, sempre corrent y cridant?

¿Cò n s explica que avuy dia no esbalotís igualment?

¿Hem de dir qu' es cobardía? ¿Hem de dir qu' ets impotent?

¿Que no véus que, si volguesses, lo castell de la fusió per poch fort qu' tú apretesses, fóra teu sens remisió?

¡Alsa, donchs! Ha arribat l' hora de probá 'l que pot ton bras. Res d' escrúpols: pit y fora, y la palma te 'n durás.

No tingas als que avuy manan ni por ni contemplació: no 'n fassas cas si 't demanan prudencia y moderació.

Llensa aviat o crit de guerra d' aquell modo que tú sabs: doná un cop de peu a terra, y la fusió es a can faps.»

Calla 'l trovador, y aguarda que surtin los ulls de foch; pero la resp'sa tarda y 'ls ulls no 's veuen en lloch.

Embonca la guitarra, toca 'l d'ús y diu marxant: —Ara fa 'l sòrt la bandarra .. ¡Ja podria anar ca tant!..

Pochs moments després s' atura un, tapat com al hivern; pero que en garbo y figura demostra qu' es Don Govern.

En efecte: 's desembossa, templa un ratet 'l instrument, y en lo portal de la mossa aixís canta dolçament:

—«Democracia, la bufona, la del ten tríssim parlar, la que ab la mirada dona vida a al ó que vol mirar:

No 't fassas la desentesa a ma amorosa cansó, y surt a dir-me ab franquesa si es que 'm contestas si ó no.

Gastaré molt pocas mauas: per pintarte 'l meu intent, bastan sols dug's paraulas. ¿Ets mèu: c' mpletament?

Si tú vols, a téva vida y la de tots los tús fills será ditxosa y florida sense coneixé 'ls perills.

Jo 't daré 'l que tú 'm demanis, mar y terra será teu, se farà tot quant tú manis, mentres siga del gust meu.

Responne al moment, bufona, posant cumpliments apart: si dius que sí, en poca estona tot aixó será 'la mar'»

Fa punt, quí 'la vidriera poquet a poquet cruixeix, y una i raj- fa aguera en la flos ra apareix.

Es la hermosa Democracia, lo sol de la llibertat, que aixís contesta, ab la gracia que Nostre senyor 'l hi ha dat. —«Ara 'stons ab cert 'tó enco ha vingut aquí a fer 'l bé Don Conservador, y de fastich

jo ni ménos l' hi he dit re.

Pero ab tú ja es altra cosa: m' ets algo simpaticot, y vul' sé un xich generosa parlat tant clar com se pot.

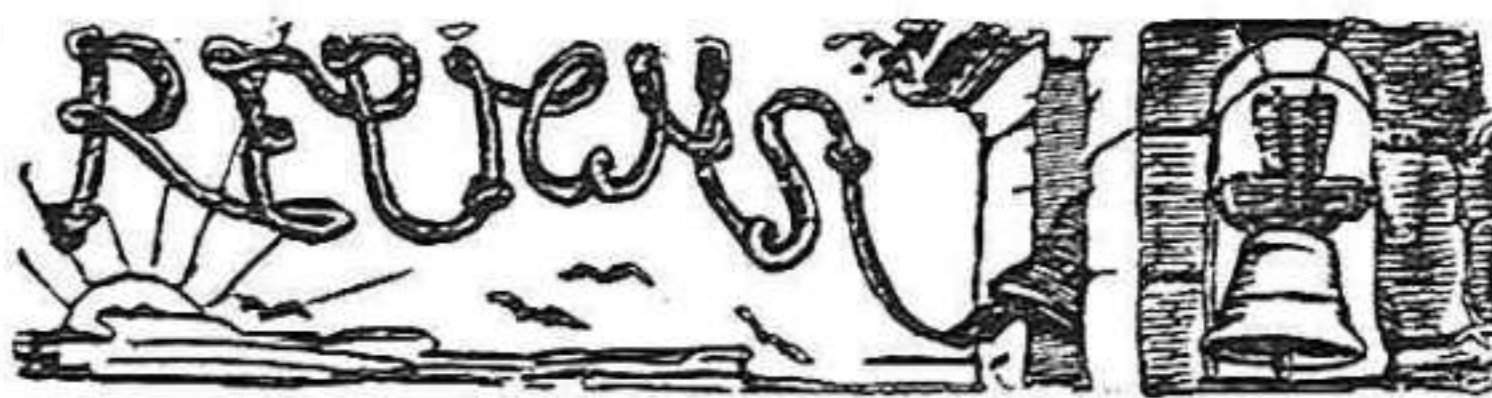
Ni vul' contra tú girarme com aquell m' ha aconsellat, ni puch ab tú aparellarme com ara m' has demanat.

Jo y tots los que a mí 'm segueixen sabém ja lo qu' hem de fé: pau, si 'ls tús fets ho mereixen; guerra, si no 't portas bé.

No fem cas de's cants malévols ni dels sospirs seductors: una cosa es ser benévols y altra cosa es ser traydors»

Fa un saludo ab cert donayre, s' enretira, y ¡patatrás! tanca y deixa al trist trovayre fret, sol y ab un pam de nas.

C. GUMÀ.

INS are al partit demócrata dinástich l' hi surt a un tech per senmaua. Aquest dia ab l' excusa de obsequiar a n' en Moret, vá obsequiarse a si mateix en lo teatro de l' Alhambra. En Moret vá comparar als joves que 'l rodejavan ab las plantas que neixen a la primavera y buscan lo sol. (Al sol que més escalfa.)

Tots los demócratas joves volian fer un discurs. Refran: «Qui no plora no mana».

En Moret, qu' es l' home de las comparacions bucólicas, vá comparar a aquella joventut ab lo manantial que brota descompost y bullició avants de convertirse en fructifera corrent.

Unmanantial d' agua insalobre. Després vá comparar al rey y al poble ab una gran pirámide. (¡Pirámida!) Lo rey es lo vértice, 'l poble la base: per las arestas baixa la forsa que fá anar lo pá barato, que vesteix al que vá despuliat y paga 'ls lloguers de la casa.

¡Quántas tonterias! Y no obstant l' imatge de la pirámide ab que acaba 'l discurs de 'n Moret, tal vegada siga la millor que ha fet en tota la seva vida.

¿Qu' es la pirámide? Un monument funerari.

Lo bisbe Urquinaona acaba de publicar una nova pastoral.

Los feligresos que vulgan contreure mérits davant de Déu ja ho saben. L' Iglesia 'ns recomana la mortificació.

Si volen mortificarse no han de fer més que llegir aquesta pastoral.

Lo govern desitja que s' aprobin los presupuestos, avants de que s' acabi l' any. Sense navaja no 's pot afeitar: sense presupuestos no 's repela.

Per esmolar aquesta navaja, es a dir, perque 'ls presupuestos s' aprobin, serán necessarias déu horas de sessió.

Déu horas es massa. Si jo fòs diputat me declararia en huelga, demanant aiment de salari y rebaixa d' horas de treball.

¡Y quins cuántos ha contat en Sagasta! Va citar a un bega qu' ell havia conegut a Paris. Tenian los mateixos sentiments, las mateixas opinions, los mateixos gustos: no hi havia més que una diferencia: en Sagasta era monárquich, lo belga republicá.

Pero al cap de uns quants anys, en una manifestació 'l belga duya una bandera ab lo lema de «viva 'l rey!» En Sagasta vá felicitarlo, y 'l belga l' hi vá respondre que a pesar de dur la bandera continuava sent republica; pero que creya que la monarquia era la salvació del seu pais.

¿Ho troban estrany aixó? Donchs no s' estranyin. L' amich de 'n Sagasta devia estar belga.

La febra de la Bolsa s' ha apoderat dels barcelonins. Tothom vol fer-se rich sense treballar y tothom juga. L' Esquella de la Torratxa ha publicat a propòsit de aquesta febra una lámina molt xistosa.

Nosaltres consignam dos ecos agafats al vol. L' amich de un corredor acabava de arribar de América, ahont havia estat dos ó tres anys.

Al passar per davant de Llotja, ab lo sach de nit a las mans y seguint de un home que l' hi duya la maleta, 's troba ab lo corredor: —¡Rafel! l' hi crida plé d' expansió. —¡Hola Lluís!

—¿Qué tal? ¿Cóm está?
—A 30 y 1/2, respon lo corredor.

Un célebre metje que t' sempre pendent alguna jugada de bolsa, está tant preocupat ab lo moviment del paper, que un dia al escriure una recepta, en lloch de posar Colomelanos 10 grams; vá posar: —Coloniales 10.

En Bismark vá perdre las primeras elecciones y are ha perdut una gran part de las segonas.—¡Pobre home! dirán en Romero Robledo y en Venancio Gonzalez. ¡Y de aquest infelís ne diuhen un princeph!

Al veure las esperansas dels fusionistas, un periódich conservador diu que 'l color de la situació es vert. Per xó 'ls conservadors al véurela verda no tenen més que una deria. Se la voldrian menjar.

Segons diuhen, lo noy Terso 'l dia del seu sant vá rebre molts felicitacions y molt pochos regalos. De segur qu' ell s' hauria estimat més rebre molts regalos y molt pocas felicitacions. En temps de Isop, las granotas demanavan rey. En temps d' are 'ls que volen ser reys demanan granotas.

Los neos continuant envian telégramas y cartas al Papa. Alguns altres, en lloch d' enviarli paperots y camándulas, l' hi remeten diners. Y diu que al Vaticano son més ben rebuts los saquets que 'ls telégramas.

Y es clá: 'l pres del rey d' Italia deu pensar, com tots los gansos: —Con oro nada hay que falle... y 'l demès tot son romansos.

En Ruiz Zorrilla quan se vá reunir lo Comité demócratich-progressista vá escriure una carta. Are n' ha escrit un' altra. Qualsevol diria que está jugant a cartas. Pero fins are no ha tirat cap rey: no tira més que vuits y nous y cartas que no lligan.

En Jovellar s' ha fet demócrata dinástich. Lo mudar d' ayres diu que obra l' appetit. Aixís logra dugas cosas lo general Jovellar. Mudar d' ayres y agafar gana.

En Cánovas ha parlat. Ha fet un discurs de una pila d' horas. Ha dit que 'ls conservadors no tenian pressa per tornar al poder.

Ni tampoch nosaltres tenim pressa perque hi tornin. Ha dit que avants hi havia més llibertat que avants, va exclamar: are 's pot atacar a la monarquia y avants no!

Devia ser una monarquia molt débil la monarquia de 'n Cánovas, que no podia sufrir l' ayre libre de la discussió sense costiparse.

Lo ja ho veig: sempre estava entresuada d' angunia. Lo més cayo del discurs de 'n Cánovas vá ser la rectificació.

Anava a rectificar y la majoria vá alsarse cridant: «¡A votar! ¡A votar!» En Cánovas, plé d' ira, vá esquin-sar las notas que havia pres y va asseure's.

Y 'l pais vá esquin-sarse de riure. No es tot h' fer aquellas babarotas ab lo barret, que feya quan era govern, ó haver d' esquin-sar las quartillas, com are qu' es oposició.

Després de tot, los fusionistas son molt compassius: no podentli fer tragar presupuesto, l' hi fan tragar saliva.

Després del discurs de 'n Moret van repartirse pastels a las senyoras que van assistir a la sessió. Pastels del forn monárquich dinástich.

Los periódichs neos de Madrit continúan publicant protestas de adhesió a las ideas rancias que sustentan. Dias endarrera publicavan una série de apellidos que feyan tuf de llana. 'L que no 's deya Cordero 's deya Borrego.

Últimament ha publicat una protesta suscrita per R. Cuervo, A Cuervo, J. Cuervo, M. Cuervo y G. Cuervo. Cinch corps. Una bandada.

A Irlanda, aprofitant la ocasió de ferse elecciones en lo distrito de Meath, los de la lliga agraria tractan de presentar candidata a la germana de Mr. Parnell. Y lo mes bonich es que, segons sembla, lo seu triunfo es molt possible, a pesar de lo estrambótico del pensamiento y de la nulitat determinada per la llei.

Los irlandeses deuen pensar:
Si una senyora aquí
per reyna es aceptada,
¿per qué la nostra miss
no ha de ser diputada?

Manera de ferse rich.

Temps endarrera en Gambetta, trobantse en una reunió pública de demagogos, vá haver de imposar quietut, picant ab un bastó sobre la taula. Lo bastó era de un dels que formavan part de la mesa, y vá esquarterarse. Un inglés acaba de comprarlo com un objecte curiós donantne cinchcents duros.

Gardfield estava postrat al llit. Lo metje, volent averiguar l'estat de las sévas forsas, vá entregarli un trosset de paper y una ploma, demanantli qu' escribís una ratlla.

L' infortunat president vá escriure aquestas paraulas: *Extranguulatus pro patria.*

Lo paper vá quedar sobre la taula, un criat vá recullirlo, y acaba de vendre 'l á un coleccionista italiá per la suma de 550 duros.

Havia ocorregut un terrible descarrilament. Alguns vagons quedavan fets á micás. De morts y de ferits no 'n narlem.

Un senyor que no havia tingut més desgracia que la de desllorigarse un bras, estava queixantse y dihent pestes de l' empresa.

Un conductor:

—¿De qué 's queixa vosté? Al cap de vall ¿qué l' hi han fet?

—M' hi desllorigat un bras.

—¿Y per un bras desllorigat nos ha d' insultar d' aquesta manera?

—¿L' hi sembla poch?

—Miri, hi ha més de trenta morts, y no dihen res.

Un malalt, després que 'l metje l' ha pulsat, l' hi pregunta:

—Senyor doctor; ja 'm pot parlar ab tota franquesa, jo no soch d' aquells que s' espantan. ¿Quina malaltia tinch?

—Una malaltia constitucional.

—¡Ay Senyor! ¡Constitucional! Jo qu' en tota la méva vida no hi dit una sola paraula al Sr. Rius y Taulet!

Un xicot que ningú sab cóm se las campa, y que s' ha fet célebre pels séus cabells negres y brillants, després de una ausencia de sis mesos compareix al café magníficament empolaynat; pero ab la cabellera y 'l bigoti blanquinosos.

Los séus amichs quedan sorpresos.

—¿Y donchs, Eduardo, qu' es aixó?

—Has envellit molt. ¿T' ha succehit alguna desgracia?

—Molt al revés, noys: m' hi casat ab una viuda molt rica; pero com que te quinze anys més que jo, 'm blanqueo 'l pel per no fer, quan vaig ab ella, un paper ridícul.

Á LO INSERTAT EN L' ÚLTIM NÚMERO.

1. XARADA 1.ª—*Lam-pis-ta.*
2. Id. 2.ª—*Ta-ca-ya.*
3. MUDANSA.—*Dos, Nos, Gos, Ros.*
4. QUADRAT DE PARAULAS.—
M O S C A
O D E O N
S E C H I
C O H E T
A N I T A

5. GEROGLIFICH.—*La dilluns es lo dia de mes os.*

Han endavinat totas las solucions Gatuperi, Salitroch y Meninus; 4 Sanpatantum; 3 Narcís Rondina; 2 Pere Escapa y Joan de las Cançons y 1 no més Noy adroguer.

XARADAS.

I.

Son tant total tos ullets com hermosos, y al mirar engens, nena, sens pensar infinitat de cors frets.

Y 'l cabell de ta persona es com un primera d' or, y es tant dels lo teu amor com tos pares son segona.

APUILETA.

II.

La Tot prima-dos tres-quatre ab una tres hu de amor al donzell que la idolatra y l' hi tèn donat son cor.

RAMON S. Y C. RAMON.

ROMBO.

Llegit vertical y horisontalment: Primera ratlla una lletra; 2.^a los poruchs ne tenen; 3.^a ab flors se fa; 4.^a nom de dona; 5.^a foch artificial; 6.ª unas bestias que nedan, ca-

minan y volan; 7.ª cosa dolça; 8.ª una carta y 9.ª una lletra. BUSQUIN.

TRENCA-CLOSCAS.

Mira l' once.

Ab aquestas lletres formar un nom de home.

FRANCESC FLOS.

GEROGLIFICH.

Ana Nana

NIVALL

II

AGUILETA.

CORRESPONDENCIA PARTICULAR.

Han enviat xaradas ó endevinallas dignas d' insertarse 'ta ciutadans J. G. Fanjeau, J. Irna, Pau Sala, y Q. Roig.

Las demás que no s' anomenan no 'ns serveixen com y tam-poch lo qu' envian los ciutadans Ll. Pujol Vilanova, Tori, J. Maria G., J. Rafols, Un Urzellas, Nicodemus, Banyista de Caldas, P. Alsina y Canals, P. Bosch, Un que vá á la baixa, Sirocco, Un Verduga, Rata Sabia y J. Rafech.

Ciudadá A. Solá y Vidal: Gracias per l' envío dels séus quadrats.—Ex-bolea n.º 1: Insertarém trenca caps y combinació numérica.—Respingo!: Idem la poesia de vosté.—Q. Roig: Y la séva també la publicarém.—Pau Sala: L' idea de la resposta esta molt bé.—J. Irna: Insertarém 'ns envia las publicarém.—Un suscriptor Sabadell: Estém convenuts de 'a veritat de lo que vosté 'ns diu; pero no podém ferho públich fins que surti una persona de responsabilitat que baix la séva firma ho asseguri y se 'n fassa responsable, si 'l periódich es objecte de una causa. Vosté compondrá que nosaltres no hem de quedar en descubierto.—J. R. B.: Insertarém a guns quentos.—J. Martí: Una de las poesias, arreglada, podrá insertarse.—Joseph Reig: Insertarém alguns quentos: lo demás es molt desigual.—Un descamisat: Vinga una firma que respongui de la noticia.—Nen de Prades: Publicarém lo trenca-closcas.—Ignasi Gatuellas: Idem dos geroqlifichs y la conversa.—Victor Soler: Publicarém los epigramas.—Poca Roba: Insertarém lo quadrat de paraulas.—C. Valls: Idem l' epigrama.—Victor Jener: Idem la poesia de vosté.—J. Ribot: Farém tot lo possible per complaire'l.—V. D. Alguns pensamientos podrán insertarse.—Ll. Miró: Idem la conversa y la creu de paraulas.—Angel Salabert: Prefeririam que 'l retoqués vosté.—P. Escudé Vila: Sempre molt agrahits al envío dels séus treballs; no obstant, per l' Almanach desitjarim alguna coseta que fós satírica, ó política ó bé humorística. Un barceloní: No val la pena de parlarne.—Pesadilla del Cura.—Albayas: Necessitém una firma que respongui de lo que 'ns diu. B. R. Videnas: la semana entrant veurém de parlarne; actualment ha sigut impossible per la gran abundancia de original.

ALMANACHS AMERICANS DE PARET

ab xaradas, epigramas, endevinallas y fins guisats per las cuineras.

Gran assortit per tots los gustos y totas las fortunas. Dibuxos variats, cromos perfectes, incrustacions d' or, formas distintas y elegants, tamanyos de totas classes y preus baratissims, desde 2 rals fins á 18. Tot aixó ho trobaran en la llibreria de 'n Lopez, Rambla del mitj, 20. Vajin á veure'ls y se convencerán que no exagerém.

VENTA AL PER MAJOR Y MENOR. Als corresponssals s' otorgan grans rebaixas

LOPEZ, Editor.—Rambla del Mitj, 20

barcelona: Imp de Lluís Tasso, Arch del teatro. 2. y 23

LA TEORIA DE 'N SAGASTA Y LA PRÁCTICA DELS ALTRES.

—Que digan lo que vulgan: per arribar á la taula del presupuesto, totas las constitucions son bonas.

Y vels' hi aquí qu' en Moret se n' hi emporta la de 1869, y ja menja ab pena.

Y 'l Sr. Cánovas se n' hi emporta la de 1876, y ja no arriba á la taula.